

Vícenásobný zápor

Základní pravidlo, které je dobré mít vždy na paměti, je, že v standardní anglické větě můžeme mít pouze jeden zápor. Což je velký rozdíl oproti češtině, kde klidně můžeme použít několik záporů naráz. Například tedy můžeme říci věty jako „Nikdo nikdy nikomu nic nerozbil“. V angličtině ale může být zápor pouze jeden (tedy alespoň v běžné, spisovné angličtině). Co tedy s tím? Ano, máte pravdu, v zásadě stačí všechny *not* (krom jednoho) zaměnit za *any*. Víte co, dáme si zase ukázkové věty a hned to bude jasnější (pokud už není, pochopitelně).

- *I didn't (did not) see anything* (Já jsem nic neviděl)
- *Tom didn't (did not) say anything to anybody* (Tom nikomu nic neřekl)
- *My parents won't (will not) buy anything* (Moji rodiče si nic nekoupí)

Mimochodem, jako zápor se v angličtině berou i jiná záporná slova, než naše známe *not*. Například sem patří *never, nobody, nothing, nowhere* atd. Což nás přivádí k tomu, že zápor můžeme buď tvořit pomocí *not*, tak jak jsme to doposud dělali ve všech ukázkových větách, a nebo ho můžeme tvořit i pomocí výše zmíněných negativní slov – zbytek věty je pak (gramaticky) kladný. Opět si dáme několik ukázkových vět, může být?

- *Nobody saw anything* (Nikdo nic neviděl)
- *I have never done anything wrong* (Nikdy jsem nic špatného neudělal)
- *I will go nowhere* (Nepůjdu nikam)

Pokud chcete tedy říci například „Já jsem nic neviděl“ tak máte na výběr ze dvou možností:

- *I did not (didn't) see anything*
- *I saw nothing*

Obě možnosti jsou gramaticky správné. Běžnější je ale ta první varianta. Všeobecně totiž platí, že pokud nemáme nějaké zvláštní důvody k tomu to udělat jinak, tak se zápor dává na první možné místo v anglické větě. V našem případě je přirozenější (omluvte můj otrocký překlad) říci „neviděl jsem nic“ než „viděl jsem nic“.